

Avfallshantering och dess miljöpåverkan i Chennai, Indien

Innan avresa

Förberedelserna för att komma till Indien och skriva mitt exjobb/master uppsats påbörjade jag tidig september 2022, när pratade med en kollega om hans kontakter inom avfall i Indien. Efter att ha fått kontaktuppgifter till avfallsföretaget hörde jag av mig och satte upp möten, där vi diskuterade ett eventuellt samarbete. Det hela kändes ganska avlägset och det var många lösa trådar, men eftersom jag har varit nyfiken på Indien som land, så försökte jag göra det bästa av situationen. Jag ansökte om MFS i Oktober, och blev lyckligtvis beviljad.

Innan avresan behövde jag ta flera vaccin (tyfoid, kolera, japansk encefalit) och söka visum till Indien. Efter mycket om och men fick jag mitt visum, och jag var väldigt glad att jag påbörjade den processen i tid eftersom det tog ungefär 2 månader. Utöver det försökte jag läsa på så mycket som möjligt om Indien och Chennai, så att jag hade en grundkunskap om landet jag besökte. De mentala förberedelserna blev viktiga, eftersom jag åkte själv.

Jag bestämde mig tidigt i processen att inte ha höga förväntningar på att ha jättekul, och försökte minnas mina tidigare erfarenheter om att resa själv i låg- och medelinkomstländer. Jag visste med mig att det kan vara utmanande att resa och processa alla upplevelser själv.

Märta Selander
VT23

Ankomst

Efter att ha lämnat ett minusgradigt Stockholm, anlände jag tillslut till ett 30-gradigt Chennai i sydöstra Indien. Att jag hade kommit till ett annat land med en annan kultur blev tydligt så fort jag klev av planet, där jag i gångarna till bagage-uthämtningen möttes av statyer av olika hinduiska gudar och gudinnor, och stora krukor med (för mig) exotiska växter. När jag skulle gå på muggen insåg jag även att toaletterna är annorlunda än i väst, då man helt enkelt utträttat sina behov i ett porslinshål i golvet, och istället för att använda toalettpapper använder man vatten och sin vänstra (mycket viktig) hand. Efter den milda chocken av att ha vistats i Indien i 2 minuter och redan stött på mer kulturkrockar än vad jag gör i Sverige på 10 år, plockade jag upp mitt bagage och gick ut i värmen. Väl därute väntade min framtida chef, och hans team, och välkomnade mig med breda, varma leenden. De berättade att de redan fixat SIM-kort till mig, samt att deras chaufförer skulle köra mig till lägenheten där jag skulle bo.

På vägen till lägenheten käkade vi frukost, vilket skulle visa sig vara en enorm portion med 6 olika smårätter, och 4 olika sorters bröd. Lite mycket kan man tycka, speciellt eftersom klockan var 04 på morgonen för min del. Under mina förberedelser hade jag läst att man i Indien äter mat med en hand, eftersom man använder den andra på toaletten. Jag kikade på mina bordsgrannar och såg hur de väldigt elegant lyckades äta såväl ris som grytor med sin högra hand. Tyvärr var jag inte lika graciös, men jag gjorde mitt bästa.

Överlag fick jag ett otroligt varmt välkomnande och lägenheten jag bodde i låg i det finaste området i staden. Indisk heminredning är annorlunda från vad jag var van vid, eftersom det är stengolv överallt, och ofta stora, mörka möbler och ingen konst på väggarna. Trots alla kulturkrockar kändes det tryggt att ha en lägenhet att bo i, och att bli bemött av så snälla människor.

Projektet

I min masteruppsats samlade jag in data om avfallsföretagets insamling och transport av avfall till olika behandlingsanläggningarna. Jag genomförde även 18 st studiebesök på olika behandlingsanläggningar för avfall, såsom biogasanläggning, soptipp, förbrännare, anläggning för kokosnötter, anläggning för att göra briketter av trädgårdsavfall etc. Det var väldigt givande att vara såpass mycket i fält. Genom att vara på studiebesöken fick jag en helt annan uppfattning om avfallsprocessen fungerar i Chennai, eftersom jag fick se hur det gick till i verkligheten, och även fick möjlighet att prata med de människor som arbetar med hanteringen av avfallet.

Staden och landet

Chennai är Indiens 4e största stad med ca 12 miljoner invånare. Min upplevelse från Chennai och Indien över lag är att folk är väldigt, väldigt snälla. Alla är alltid redo att hjälpa till, och människor är verkligen villiga att göra stora ansträngningar om man ber om hjälp. Det finns en värme och vänlighet i den Indiska kulturen som är ganska långt ifrån hur det är i Sverige. En av mina största insikter som Indien som land är att det är kontrasternas land. Man kan gå på gatan, bland tutande bilar, damm och mopeder, se folk sälja rå fisk i 30-gradig värme och se människor genomföra kroppsarbete utan skyddskläder. Sedan kan man i ett hål i väggen, gå in på en restaurang med västerländsk musik, som serverar spaghetti med parmesan. Det var nog kontrasterna som gjorde störst intryck på mig.

Att vara verksam i professionella sammanhang i Indien var däremot utmanande. Det blev snabbt tydligt för mig hur viktigt det är med hierarkier i det Indiska samhället, men också i arbetsmiljön. Det blev en chock för mig, som var mer krävande än vad jag trodde. Jag är ju van att om man är trevlig och tydlig så kan man lösa de flesta problem. Men jag insåg snabbt att det inte riktigt är så det funkar i Indien, i alla fall inte på samma sätt som i Sverige.

Fritid och aktiviteter

På fritiden åt jag mycket Indisk mat, och spenderade tid på ett europeiskt café. Eftersom kulturkrockarna var såpass stora i samtliga sammanhang där jag var, blev det viktigt för mig att hitta ställen där jag kunde ha lite andrum. Då blev det att jag sökte mig till ett av få caféer i staden.

Jag besökte även den närliggande turistorten Mahabalipuram, och reste även till Kerala och åkte båt i små floder och kollade på mangoträd. Indien har verkligen en fantastisk kultur, som jag längtar efter att få se ännu mer av. Dessutom fick jag möjligheten att vara med på ett indiskt bröllop, där det serverades otroligt mycket god mat!

Hållbarhet

Jag blev imponerad av hur noga man är med att sortera sitt avfall mellan wet waste (matavfall) och dry waste (plast, papper, metall, glas osv). Eftersom luftfuktigheten och temperaturerna i Chennai är såpass höga, har man sophämtning varje dag, eftersom komposteringsprocessen påbörjas så snabbt.

I mitt exjobb undersökte jag miljöeffekterna av avfallssystemet i Chennai. Mitt övergripande intryck är att det är otroligt bra att man har en avfallshantering där man samlar in avfall från alla hushåll och restauranger. Det finns stora utvecklingsmöjligheter ur miljöaspekt för processen, såsom att införa energiåtervinning vid förbränning av avfall, men det viktiga är att man i alla fall samlar in, och på något sätt behandlar avfallet.

Rekommendationer och övriga reflektioner

Väderleksmässigt skulle jag rekommendera att åka tidigt på året, helst januari, eftersom temperaturerna är mer rimliga då. I maj 2023 har temperaturena varit 40 grader, som referens.

Mina rekommendationer är att, som kvinna, ha på sig traditionella Indiska kläder i arbetssammanhang, även om du kommer från väst. Genom att ha traditionella kläder på sig får man mer respekt än om man har jeans och en t-short. Jag skulle även rekommendera att ha ett öppet och flexibelt sinne till det man möter eftersom kulturkrockarna är såpass många. Jag tror även det är bra att inte ha ett stort kontrollbehov, eftersom man till stor del styrs av andra människor i och med det hierarkiska arbetsklimatet. För min egen del skulle jag även ha föredragit att ha åkt dit tillsammans med någon annan från Europa, så att man har någon att dela alla upplevelser och kulturkrockar med.

Sist men inte minst kan jag rekommendera att göra MFS i Indien. Aldrig har jag lärt mig såpass mycket, på så kort tid. Det var verkligen en upplevelse!